

כתר שם טוב

גליון שבועי בענין דרכי השנה ודביקות בדרך הבעש"ט הקדוש

שע"י חכמי ורבני ישיבת "כתר שם טוב" כראשות מו"ר הגה"צ רבי יהואל יהושע שיינפלד שליט"א | ירושלים - בית שמש - מודיעין עילית - ביתר

גליון מה | פרשת ויחי תשפ"ה

חיזוק לרגל שובבי"ם

"הדבקות הוא כשעושה מצוה או עוסק בתורה ועושה הגוף כסא לנפש ונפש לרוח ורוח לנשמה והנשמה כסא לאור שכינה שעל ראשו, וכאילו האור מתפשט סביבו והוא בתוך האור יושב ויגיל ברעדה, וגם על כן השמים הם כחצי כדור בכל מקום וכו', (אבות פ"א) ויהי מורא שמים עליכם' דייקא וכאילו השמים ואור שכינה שעליהם שנקרא מורא שמים הוא עליכם ממש, וכאילו האור מתפשט סביבו, והוא בתוך האור וזוהר הרקיע יושב ויגיל ברעדה והוא יחוד שלם".

כתר שם טוב, י"ט ע"א

הללו שאין אדם נמלט ממנו וצריכים תיקון".

הרי לפנינו שאין אחד נמלט מהפגמים הללו, מלבד יחידי הדורות ממש, כי אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא^א.

וראיה לדבר מיוסף הצדיק שהוא סמל הקדושה, לאחר שעמד בנסיון במצרים.

לכאורה יש להבין, הרי יעקב אבינו הגיע לפיסגת הקדושה, לאחר שהתחנת בגיל שמונים וארבע שנים ומעודו לא חווה מעידה קלה בקדושתו^ב.

מאידך, יוסף הצדיק, למרות שעמד בנסיון קשה, לא יצא נקי לגמרי מכל זה^ג, ובכל זאת - מי שמסמל יותר מכולם את שלימות הקדושה הוא דווקא יוסף הצדיק ולא יעקב אבינו^ד.

כמו כן מצינו ששלושת סמלי הקדושה^ה: **יוסף, בועז, פלטי**, כולם נזכר בהם איזה פגם שהוצרכו לירד ולהתגלגל שוב בעבורו^ו. ובכל זאת הם נהפכו לסמל הקדושה משום שנלחמו

והחלק השלישי הוא לעשות מציאות רוחנית

חדשה - ע"י לימוד תורה והתחזקות בקדושת ישראל וקשר עם ה', וכן מתקנים את הבחינות העליונות ע"י תיקון ענבו^ז.

לחזק ברכים כושלות

והנה חומר הזהירות בענייני קדושה, הלא כבר ידועים לכל, כאשר כל הרהור רע בורא משחית וכוחות המזיקין, כל שכן בפגמים קשים שאי אפשר לתאר חומר העונש בזה ובבא.

אך יש לחזק ידים רפות, כי רבים שנכשלו ח"ו וראו את מאמרי הזוה"ק בחומר העון, נופלים לידי יאוש בראותם שאיבדו את כל עולמם, וכבר נדחו משני עולמות ומנוודים מהיכל גן עדן, וא"כ מדוע להשקיע בקדושתם מאחר וכבר הפסידו הכל.

ולכן יש להעלות כאן שתי נקודות:

האחת - מה שכתב **המאור ושמש** (פר' מקץ): "כי עיקר תיקון הברית לאדם ובפרט בדורות

שלושת חלקי התיקון

מתנה טובה העניק לנו הקב"ה - פרשיות השובבי"ם, בהן יש סיוע מרובה לתיקון בענייני קדושה, ואשרי הזוכה לנצל את הזמן המסוגל ולתקן את כל חלקי נפשו.

כמה וכמה תיקונים מצינו בימים אלו, וכולם נצרכים זה לזה ומשלימים ביחד את התיקון השלם.

ומבארים המקובלים, כי כאשר כוס נופל ונשבר לרסיסים, דבר ראשון צריך לסלק את החתיכות המזיקות, אחר כך צריך לשלם דמי ההיזק, ואחר כך יש לקנות חדש או לתקן הקודם.

שלושה חלקים אלו קיימים גם לענין הפגמים, ואלו הם:

החלק הראשון הוא 'קרי"ש שעל המטה' שעל ידו הורגין את המזיקין ומסלקים את ההיזק.

החלק השני הוא לשלם דמי ההיזק, כעין קנס, והוא ע"י צומות וסיגופים שונים.

הדורות דף קנ"ט ע"ג שמצא בכתב החסיד ר' ליב מסלוצק שהגאון בעל של"ה היה נשמת רות ולכן כל פסוקי רות ווי"ן חוץ משמונה. ור"ת הפסוקים ההם הוא ישע"יה בא"ה ר"ת בן אברהם הלוי עכ"ד. והוא ט"ס וצ"ל בא"ל והוא ר"ת בן אברהם לוי והוא פלא. ואני שמעתי מפי רב זקן וגדול בתורה שקבל שהמגיד אמר להרב החסיד מה' שמאל מק"ק פראיישדורף כשה"י תושב בק"ק אייזנשטאט דבועז כשבאה אליו רות וילפת אירע בו קרי והוא נשמת הרב של"ה ונרמו בפסוקי רות כנז' ע"כ שמעתי. וכבר ידעת מ"ש רבינו האר"י זצ"ל דנשמת הקרי יותר מעולות וגדולות וטעמא טעים

^א. ואמרו צדיקים כי דווקא בתיבות 'בריתי שלום' יש ו' קטיעא, ללמדך שגם באם נפסקה הקדושה אפשר להגיע לשלימות קדושת הברית.

^ב. ראה מאמרם ז"ל (סנהדרין כ.): 'רבות בנות עשו חיל' - זה יוסף ובוועז, 'זאת עלית על כולנה' - זה פלטי בן ליש.

^ג. כנזכר לגבי בועז (סנהדרין יט: וברש"י שם), וכתב בספר **שם הגדולים** להחיד"א (חלק גדולים, מערכת י אות שצט) שבועז היה לו קלקול [לפי דרגתו] ואותה טיפה נתגלגלה בנשמת השל"ה הק', וז"ל: כתב בסדר

^א. ומצינו **בשער הגלגולים** (הקדמה לו) בזה"ל: 'ובהכרח שהיו לריב"ז ור' עקיבא חטאת נעורים'. ומי לנו גדול מתנאים קדושים אלו.

^ב. כדכתיב (בראשית מט, ג) 'ראשית אוני', ופירש ר"י: היא טפה ראשונה שלו, שלא ראהו קרי מימיו.

^ג. כדכתיב (בראשית מט, כד) 'ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו, ודרשו חז"ל (סוטה לו:): שיצאה שכבת זרעו מבין ציפורני ידיו, וכידוע בכתבי האר"ז"ל שהרחיב בזה.

בעוז וחירפו את נפשם שלא להכשל ח"ו, ולכן יש **סגולה בדוקה** להזכיר שלושת צדיקים אלו שלא יבוא לידי נסיון ומכשול.^א

ללמדך, כי את אות ההצטיינות מקבל מי שמתמודד ונאבק ועומד בגבורה נגד נחשולי תאוות העולם, ואילו מי שלא טעם חטא בגלל שלא התמודד - אינו זוכה לכך.^ב

וזהו חיזוק גדול, שלא בודקים את ה'הצלחות' שלך, אלא את ה'מאבק' ואת ההתמודדות.

לפעמים חושב אדם לעצמו 'או הכל או כלום'. לדאבוני כבר לא אוכל להעיד על עצמי שמיום עמדי על דעתי לא פגמתי, ואם כן - מדוע להתאמץ כל כך?

כמו כן, מי שנאלץ לצאת לדרך מרחקים וקשה לו לשמור את עיניו, לפעמים נופל ברוחו וחושב לעצמו: מה יועיל אם אתגבר פעם אחת, הרי בין כה אני כבר נכשל כ"כ בפגם העיניים?^ג בכל זאת לא יתייאש, אלא יקבל על עצמו לפחות **פעם אחת** כשהולך ברחוב לשמור על עיניו ולקיים את הציווי האלוקי של 'ולא תתורו'.^ד

הקב"ה מחשיב כל תנועה וכל התאמצות וכל התגברות, ללא קשר לכל הפעמים האחרות שלא עמד בהן בנסיון, ועל כל פעם בודד שהתגבר על הנסיון יקבל על כך שכר עצום שאי אפשר לתאר ולשער.

בדרך כלל, כאשר מתגברים אפילו **פעם אחת** על היצר, שוברים את כוחו של היצר ומקבלים כח להתגבר שוב ושוב.

כאילו לא היה

הנקודה השניה היא - שאם עשה האדם תשובה בכל כוחו, נחשב **כאילו נעקר החטא מעיקרו** ונקרא 'צדיק גמור'.^ה

וזהו יסוד וחיזוק גדול לכל אחד ואחד, כי לאחר שעשה את המוטל עליו לעשות כדת של תורה, וניסה לשוב בתשובה שלימה ומתחרט על מעשיו, אזי עשה את שלו, ומכאן ואילך הקב"ה משלים בעדו להיות טהור ונקי מכל רבב של חטא, כאילו לא חטא מעולם, וכלשון **החווה מלובלין** ז"ל ע"י: **"נקרא נוטר הברית ולא אבד שם צדיק ממנו, אחר אשר עשה בכל כחו מה שיוכל לעשות"**.^ו

דרכי התיקון

ובכל זאת, מאחר ונאמרו דברים כה חמורים ואודות הפגמים בקדושה, יש להשקיע מעט כדי לכפר ולתקן, ובעיקר על ידי ארבעה דברים דלהלן:

א. כוונה יתירה בקריאת שמע שעל המטה, ובעל נפש יהדר לכיון גם כמה כוונות של האריז"ל שיובאו אי"ה לקמן.

ב. לומר 'תיקון ענוני' או להשתתף בתפילה זו.

ג. להרבות בלימוד התורה באופן של שקיעות ורציפות.

ד. לעשות מעט סיגופים ותעניות,^ז וכולל בזה שלא להיות בהול אחר החומר, תאוות הרשות וענייני ממון.

[לדגל הוצאת הקונטרס החדש - "כתר המועדים - שובב"ם"]

הטהורים. כמו שאין מזהירין במראה הנחשת, כשהיא מלאה כתמים. ועלה בה חלודה. שאין נראין בה הצורות. כי אם עצבות ומקולקלות. וכשהיא זכה וברה. אז נראין בה הדברים והצורות כתקנם כצורתם. כך הנפש כשהיא טהורה וזכה. אז מצטיירים בה הדברים הקדושים העליונים. וכשהיא בחלודה ובכתומה. אז כל מר מתוק. כמו שהחולה כשהוא בחליו. הוא מואס הדברים הטובים. ואוהב הדברים המכבידים החולי. והרופא לקרב לו הבריאות. נותן לו סממנים. מהם כלענה. שבאותם הדברים יחזור הטבע לטבעו הראשון ובריאותו כשהיה.

כך הנפש החולה. להסיר החולי ממנה. צריך שיקבל עליו מרירות הרפואה. ותשובה. בסיגופים ובתעניות. בשק ובאפר ומלקיות. וטבילות. וטהרה מטינוף וכתם העונות. כדי שיוכל להשיג ולהבין בדברים העליונים. שהם כבשונו של עולם. שהיא זאת החכמה הנעלמת.

מימות הקודמות הרשבי" ע"ה עד עתה. כמו שאמר ע"ה דלית ליה רשותא לאתגלית. עד דרא בתראה. דייתי מלכא משיחא. שהוא זה הזמן שע"י מורינו הקדוש האלהי כמהר"ר יצחק די לוריא ז"ל. ע"י רוח הנבואה שהופיע בו, התחיל להאיר עינינו באור החכמה האלהית הזאת, הנעלמת מעיני כל חי, לשיהיה התעלות וסיוע מלמטה, כמ"ש ז"ל, העליונים צריכים לתחתונים בפועל, והרשבי" ע"ה אמר דצריך התעוררות מתתא לעילא, כדי שיהיה סיוע לביאת הגואל, ושיהיה במהרה בימינו, שאנו רואים הצרות תכופות זו לזו, וכל הסימנים שאמר ר' ישמעאל ע"ה שיהיו בעקבות משיחא, אנו רואים בזמנינו זה, כי אם אחד לא נעדר, ומהתגלות אור החכמה הזאת, ע"י הקדוש האמיתי ע"ה, והוא לא היה מגלה שום סוד מסודות החכמה הקדושה הזאת, למי שהיה רואה ברוח הקדש, פגם בנפשו, עד שהיה נותן לו תקון לתקן את כל אשר עיוות, וכמו שהרופא הבקי, נותן לכל חולי הסם הצריך לרפאות אותו החולי, כך ע"ה היה מכיר העון, ואומר לו המקום שפגם, ונותן לו התיקון שצריך לאותו עון, לכבש נפשו, כדי שיוכל לקבל האור העליון.

בראיית העינים או מחשבת הלב ומתגבר על כך ודוחה הרע ממחשבתו ולבבו, הוא מקיים מצות עשה דאורייתא של 'ולא תתורו', וכל רגע שמתגבר וזכה לקיים עוד מצוה ועוד מצוה, ובכך כופה את הסטרא אחרא וגורם נחת רוח ושעשועים נפלאים לבורא ית"ש. ועל כן ישמח בזה כמו כל פעם שזכה לעשות מצוה ולעשות נחת רוח ליצרו, ובפרט מצוה חשובה שיש בה הכנעת הרע שהיא חביב ביותר לפני הקב"ה.

יא. ראה **ישמח ישראל** (פרי האזינו): כמו שאמר **הרבי מלובלין** זצלה"ה 'וצדיק באמונתו יחיה' ברגע זו שמאמין הוא בבחי' צדיק, **אף אם פוגם ח"ו באות ברית קודש שנקרא 'רשע', אעפ"כ באמונתו החזקה הוא עושה תשובה על החטא הזה, ומאמין בהקב"ה שהוא סולח ומוחל לכל ואינו פוסל תפלת שום בריה, ועי"ז נקרא באותו רגע 'צדיק'**. וזהו שאמר הפסוק (במדבר טו, לט) 'ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם', פירוש, אף כי אירע לך אחרי לבבכם שלא הי' באיזה פעם לבך ברשותך וידך, עם כל זה לא תתיר קשרך מן הבטוב, ולא תעזוב עבודתך, **אמנם תעשה תשובה ותבקש רחמים מבעל הרחמים ויתכפר לך כי רב טוב וסלח הוא, ואפילו פגם בברית ח"ו ועשה תשובה ויודי וחרטה באומץ הלב עד דכא ונשבר לבו בקרבו נקרא נוטר הברית ולא אבד שם צדיק ממנו, אחר אשר עשה בכל כחו מה שיוכל לעשות.**

יב. יש להעתיק בכאן דברי האר"י הקדוש **בשער רוח הקודש** (ט): ידוע שהחטא פגם וכתם וחלודה בנפש, וזהו חולי הנפש הטהורה, וכשהיא בטנופה ובכתומה אינה יכולה לראות ולהשיג השלמות האמיתי, שהוא סודות התורה, כדי להדבק בו צורה, כי לכך נבראת, ולכן שואלין אותה. צפית בשיעור קומה שהם סודות התורה. והעון נעשה מסך ומבדיל בינה לבין קונה. לראות ולהבין בדברים העליונים קדושים וטהורים. שנאמר 'תורת ה' תמימה משיבת נפש' (תהלים יט, ח) שמשכיבה אותה במקומה. להדבק החלק בכל. וכשהינה טהורה. אינה יכולה לראות. ואין מזהירין בה הדברים

עש"ב. ואם כנים הדברים נראה לי לרמוז כי ר"ת ח' פסוקי רות שאינם בווי"ן הם אותיות ישעיה בא"ל כמו שנאמר, צא וחשוב ישעיה בא"ל, ותמצא שהוא גימטריא קרי מבעז עה"כ, ובוה נרמז שם הרב הנזכר ונרמז שרש נשמתו. ע"כ.

וכן לגבי פלטי כתב **הרמ"ע מפאנו** (ספר גלגולי נשמות) שנכשל לגבי ראייה ונתגלגל במתיא בן חרש (ראה בספר סדר הדורות תנאים ואמוראים ר' מתיא בן חרש מילקוט פ' יחי' בשם מדרש אבכ"ר).

יז. ראה **טהרת הקודש** (מאמר שמירת הברית פרק יז) בשם ספר שורשי השמות בשם האריז"ל.

יח. וכן מצינו ענין זה בדברי קדשו של **האזה"ח** הק' (במדבר יד, כד), שהטעם שכלב נקרא 'ועבדי כלב' ואילו יהושע לא נקרא בתואר זה, הוא מחמת שיהושע נתברך ע"י משה רבינו י"ה יושיעך מעצת מרגלים' וא"כ **אין זו רבואת גדולה כ"כ שלא הלך בעצה אחת עם המרגלים, אך כלב שהיה לו נסיון גדול ובכל זאת עמד בו בכוחות עצמו, על כן קיבל שכר זה שנקרא 'עבד', וזהו 'עקב היתה רוח אחרת עמו' שנתעלה יותר מיהושע בעבור שהיתה עמו רוח אחרת שפיתה אותו לחטוא ועכ"ז נתגבר ועמד בנסיון.**

וזאת הברכה אשר נתברך כלב 'וזרעו יירשנה', לפי שקיבל את שכרו **מחמת שהיתה לו משיכה לצד הרע והיה לו נסיון להידבק למרגלים, ובכל זאת שלט על יצרו והתגבר, ולכן קיבל את שכרו** קנין נצח כאילו הוא קנין כספו, ומחמת כן גם זרעו יירשנה ואלה המדריגות עוברים גם לבניו אחריו.

יט. טענה זו מופרכת מעיקרא, כי כל פעם יש לו מצוה דאורייתא מיוחדת בפני עצמה, וכי בשביל שעבר כמה פעמים הותרה לו לעבור פעם נוספת.

י. וכתב הרב **בעל התניא** (פרק כז) שכאשר חלילה נכשל האדם עם מחשבות או מראות אסורות נגד רצונו, אל יפול לבבו בקרבו, אדרבה, ישמח ויגל בקרבו שבא לידו רע והוא התגבר על הרע, כי בכל פעם שנפגש עם הרע

"תורת היחודים"

על פי כתבי מרן האריז"ל, ועל דרך העבודה של רבותינו הק' הבעש"ט ותלמידיו ז"ע

הרה"ג ר' אפרים הכהן גאלדמאן שליט"א מו"ל ספרי תורת היחודים, קרית יואל

נעתק מקונטרס החדש 'תורת היחודים' על עניני דביקות במצות שויתיה ה' לנגדי תמיד

(מאמר ב')

למדריגה לעבוד על מנת שלא לקבל פרס, כי כל בחינות יש ואני הוא מניעה לאחדות, להתקשר באין סוף בייחוד וזיווג אחדות אור אין סוף, דאנת הוא דקשיר להון ומייחד להון (רעיא מהימנא ויקרא קט:), וזה אי אפשר אלא בביטול יאנחנו מה' (שמות טז ז), אין לגמרי, ואינו תופס לעצמו שום דבר לא עולם הזה ולא עולם הבא, וזהו רגע של היחוד אמת בלב אמת אמת אמת, התפשטות הגשמות המבואר בשולחן ערוך בעת יחוד התפלה, עכ"ד. ודי בזה.

וכל זה יעשה בחשק נמרץ ובקדושה רבה ובכללות הנפש לידבק בה', כמו שכתב מרן האריז"ל (שער רוח הקודש דף ט"ל ע"ד) עיקר הכל תלוי שתכין בחשק גדול נמרץ ובשמחה, וגם בהתפשטות החומר מעל הנפש מכל וכל. וכמו שכתב בכן פורת יוסף (פרשת נח) בשם מרן הבעש"ט הק' זללה"ה דביחוד הרוחני גם כן אינו מוליד אם אינו בשמחה ובתענוג עיי"ש.

ונעתיק לכל האמור מדברי הרה"ק ר' חיים וויטאל זללה"ה בספרו שערי קדושה (ח"ג שער ח) בא"ד שכתב וז"ל, יכנס בבית יחידי בטבילה ובקדושה, ובמקום שלא יטרידוהו קולות בני אדם וצפצופי עופות, ואם יהיה אחר חצות הוא יותר נכון לכל הדברים, ויסגור עיניו ויפשוט מחשבתו מכל עניני העולם הזה כאלו יצאה נפשו ממנו כמת שאינו מרגיש כלל, אחר כך יתאמץ ויתחזק בחשק אמיץ להרהר בעולם העליון ולהתדבק שם בשרשי נשמתו ובאורות עליונים, וידמה בעצמו כאלו יצאה נפשו ועלתה למעלה, ויציר עולמות העליונים כאלו עומד בהם, ואם עשה איזה יחוד יהרהר בו להמשיך בזה אור ושפע בכל העולמות, ויכוין לקבל גם הוא חלקו באחרונה, ויתבודד במחשבה כאלו נחה עליו הרוח עד שעור מה, ואם לא ירגיש מאומה נראה כי עדין איננו ראוי ומוכן, ולכן יתחזק עוד מאז ואילך בעבודה ובקדושה ויחזור אחר ימים להתבודד על דרך הנזכר עד אשר יזכה ותנוח עליו הרוח וכו', והנה כלל הכל הוא זכך החומר עד קצה האחרון, ועקירת הרהורי המחשבה וכח המדמה שבו לגמרי, ויתדבק בעליונים בתכלית הדבוק.

ושם (ח"ד שער א) בא"ד כתב וז"ל, אתה צריך לתקן עצמך להיותך במקום מיוחד וכו', מובדל מכל חי ומדבר, וגם מכל הבלי שותף, ושלא תשאר בלבך שום מחשבה ממחשבות אנושיות וטבעיות, לא רצוניות ולא הכרחיות, וכאלו אתה האיש אשר כתבת גט לכל ציורי העולם השפל, כאשר נותנו האיש העושה צואה בפני עדים, וצוה לאחד על אשתו ובניו להשגיח בהם, והונו נתן לאחר זולתו, והוא סגר לעצמו כל מין השגחה, והעבירו ממנו, ועבר והלך לו, ואחר עשותך כן תכון פניך כנגד השם הנזכר וכו'.

לנשמתו עם נשמת הצדיקים הידועים לו כפי מדרגת נשמתם מאצילות, וזה כלל גדול בתורה והמעש"ט ופדיון וכל המצות.

ויתחיל עבודתו בקודש בהכנה דרבה בתשובה ושפיכת הלב בינו לבין קונו, שיהיה עבודתו תמה ושלימה, אחר כך צריך להרגיש ממש כעומד לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, ומרגיש נוכח פני ה' ממש, ונעתיק מספה"ק עבודת ישראל (אבות פ"א מט"ז) וז"ל, רבן גמליאל אומר עשה לך רב והסתלק מן הספק, עשה לך רב, רצ"ל כשלומד או מתפלל תעשה לך רב הוא הבורא יתברך, שתציר במחשבתך שהבורא יתברך הוא לנגדך ומלמדך להועיל, והסתלק מן הספק, רצ"ל שלא יהא לך זאת לספק אצלך, רק תחשוב שבודאי הבורא יתברך מצוי אצלך, כי הוא לעילא מכל עלמין ותחות כל עלמין ובגו כל עלמין ולית אתר פנוי מיניה כלל, כי זה הוא עיקר עבודת הבורא יתברך לציר תמיד באמת ובתמים מציאות הבורא יתברך בלי שום ספק כלל, וכמו שהוא עומד בפני חבירו כי ודאי כן הוא, וזה הודאי שמו כן תהלתו, רצ"ל **שעיקר העבודה והתפלה תלוי בודאי שמו שיציר תמיד בודאי שהש"ת לנגד עיניו ורואה במעשיו**, וכפי גודל האמנה בזאת כן תהלתו, וכמו שמצינו בדוד המלך ע"ה שאמר (דה"י א' כט י) ויברך ד'וד אית י"ה, ר"ת ודאי, שבתחלה היה מציר לפניו שבודאי מציאות הבורא יתברך הוא בלי שום ספק, **וכמו שמשא רבינו ע"ה עלה בשם זה לרקיט, שהיה מציר תמיד לפניו זאת ועלה במעלות עד רום רקיט, ע"כ.**

ומתוך כך אחר שכח לגמרי מעצמותו ומכל מיני מחשבות והרי כחלק קטן מכל הבריאה שרוצה לכלול באין סוף ב"ה, מתחיל להתבונן בגדלות ה' ורוממותו, עד שמציר שמות היחודים הקדושים, כגון שישים לנגד עיניו שם הוי"ה ב"ה וידמה שרואה שם הוי"ה באותיות גדולות מסוף העולם ועד סופו, ובגוון לבן, או באש שחורה על גבי לבונה, ויחזק במחשבתו זמן רב ציור ה', בתחילה עם הרגשת הלב והתבוננות בשם הוי"ה ב"ה או בשאר שמות שמייחד, וצריך להתבונן בפנימיות אותו השם שמייחד, [ודע והבין כלל גדול, שלא יזלזל כלל בהדמיונות של קדושה, כי כל דמיון זה המלכות והשער ליכנס לאור החכמה, כי אבא יסד ברתא, ובזאת יבוא אל הקודש], עד שיזכה להשראה עליונה ליבטל לגמרי מציאות ה' ומחזו דהאי עלמא, עד שמרגיש עונג רוחני וכאילו אור ה' מתפשט בקרבו וסביבו וכדו' מה שאין הפה יכול לדבר, הרי שהגיע לאור החכמה בערך דרגא שלו.

וז"ל של מרן הרה"ק מקאמארא זללה"ה בספרו נתיב מצותיך (נתיב אמונה שביל ג' אות ז) כי אי אפשר שום יחוד ואחדות עם אין סוף, עד שיבטל לגמרי כל בחינות יש שלו, עד שיבוא

עבודת היחודים שייכים בכל רגע ורגע, ובכל מעשה ותנועה, ובכל עת וזמן, מכל מקום כדי שיקנה האדם הדביקות בה' בשלימות האמיתית, מאוד נצרך שכל אחד יקבע לו זמן מיוחד בכל יום, שבו בזמן יהיה מיוחד לדבק נפשו ורוחו להשי"ת כמו שנבאר קצת, ובו בזמן יכנס בהיחודים והדביקות, ועל ידי כן במשך היום בכל תנועה ועשייה והליכה, בניקל עליו להיות נשאר בדביקות עם קונו, עד שילך וידבר עם בני אדם ולבו כל עמם וכו'.

ולכן יראה לקבוע לו זמן מיוחד בכל יום, מתחילה יתחיל לערך רבע שעה, ובהמשך הזמן יוסיף יותר זמן, ויותר טוב שיהיה לו זמן אחד קבוע בכל יום ויום, שאז נכנס לעבודת הקודש להתבודד בינו לבין קונו, ולייחד את עצמו, הנבאר עם הבורא, הבריאה עם הבורא, ויכנס לחדר מוסגר אשר אין אנשים מפריעים אותו, וקולות המבלבלים אותו, וישב על כסא ומושב טוב שיהיה לו לנחת והרחבת וישב הדעת, ויותר טוב שגם כן יעצם עיניו, ויתכונן בהכנה דרבה לעבודת היחודים. ותחילה צריך לפנות מחשבתו מכל מחשבת חוץ, לא מבעיא מחשבת דאגות ועגמת נפש הטורדות אותו ממש, אלא אפילו ממחשבת יום יום מחיי עולם הזה מבני ביתו ומשפחתו וכדו', עכשיו בזמן זה הכל בטל וכלה מן העולם, וכאילו כל מלאכתך עשיה אפילו ברוחניות, והעבר אין והעתיד עדיין, ואתה רוצה עכשיו להרגיש את עצמו ונפשו ורוחו ונשמתו, ולחבר את עצמו עם חיי החיים, ולהרגיש יחוד ומציאות ה', ויש בני אדם שכדי להם להתעורר לעבודה זו על ידי ניווני דביקות המעורר אותם, ויש שעושים נשימות חזקות לנתק את עצמם מכל חיי עולם הזה, וכפי אשר יצליח להפריש ולנתק את עצמו מכל מציאות החיי היומי, ולסלק מחשבתו מכל, כן יתגבר ויתחזק התקשרותו למעלה בעת היחוד והדביקות, ויפעל יותר למעלה ולמטה עד אין שיעור וערך, וע"י בשער רוח הקודש (דף נא.) וז"ל, **והכל תלוי כפי עוצם כוונתו והתדבקותו למעלה, ואל יליו זה מנגד עיניך.**

וטוב לקשר עצמו לאיזה צדיק שמרגיש שיש לו קשר, ובפרט אם לומד בספריו הקדושים, עיי נתיב מצותיך (נתיב היחודים שביל א) וז"ל, **וידבק עצמו עם הצדיק שהוא רגיל ללמוד ספריו ודרכיו, ומתחלה קודם היחוד יכול לומר בפה מלא, הריני מכין לקשר ולדבק עצמי נפש רוח נשמה שלי בנפש רוח נשמה של רבינו הקדוש רבינו יצחק לוריא, או הרב ישראל בן אליעזר וכיוצא, כל אחד לפי שורשו, אבל בשעת לימוד היחוד לא יזכיר הצדיק אלא במחשבה.** ובפרט לפי מה שכתב בדרכי צדק (אות י) וז"ל, אין אדם יכול להמשיך שפע כי אם ממקום ששורש נשמתו, לכן בזה הזמן לא שכיחי נשמות דאצילות ואין יכול להמשיך מאצילות, לכן תקנתו שיקשור וידבק

מזומנת לו שלא בצער ועבודת כלל, כי אם כמטר הזה ההולך שלא ביגיעה, וזה ויצא העם ולקטו. (נועם אלימלך, בשלח)

שידוע כי כמה פעמים אדם בצער וחשכות ועצבות והסתרות פנים עד כמעט שהוא אבוד ונאבד בעיני עצמו, ומאמין באמונה שלימה שאלופו של עולם בכל תנועה, כי בעת החשכות והסתרה רואין למעלה למי אתה פונה ולמי לבך פונה באמונה שלימה, ואז ברגע פתאום יבוא אדון אל היכלו ויאיר עליו אור מופלא בחיות אלהות עד שנתבטל ממנו כל המדות ובא למעלה מן המדות בתענוג מופלא כמו שאמר דודי מרן הקדוש 'היתה תהו ובהו וחשך' וברגע ישועת ה' בהרף עין יהיה אור ויהי אור'. (כתם אופיר, הקדמה שניה)

וזה הוא שכתוב 'האספן ר"ל שיהיה לכם אחדות כמ"ש בשל"ה אז 'ואגידה לכם', 'ואגידה' הוא לשון המתקה כמו 'ממגד תבואות שמש' שע"י שיהיה בניכם אהבה ואחדות בלב אחד כאיש אחד, אמתיק מעליכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים', היינו כל החבלי משיח לא יהיה להם כח לשלוט עליכם. (מראה יחזקאל, ויחי)

הנה שמעתי בשם המגיד הגדול זללה"ה פירש, ארץ שבעה עממין מרמז על שבעה מדות הרעות, והנה זה הכלל, שאין לאדם להתיאש את עצמו מפעולת התשובה אפילו ח"ו כשיפול לכל ז' מדות הרעות בנוקבא דתהומא רבא, כי זה הוא מפתויי היצר להכניס בלב האדם יאוש גמור ולהחליט בדעתו שאין ח"ו עזר ותרופה למכתו, אבל האמת הוא כשאדם יודע מזה שהוא בנוקבא דתהומא רבא היינו בזי"ן מדות הרעות ומחמת זה יש לו לב נשבר ונדכה, ומחמת זה מתחזק את עצמו בלימוד התורה, אז בוודאי אור התורה ושבירת לבו ימשיך אותו מתהומא רבא ויעלה אותו למקורו ושרשו למעלה מעלה. (בת עין, בחוקות)

שמחה שזכיתי להתקרב להשם יתברך ולהתענג מעבודתו מרוב כל. וזהו שוש אשיש, שיש לי שמחה ותענוג ממה שזכיתי שאשיש בה' ואתענג מעבודתו יתברך עכ"ד. (קדושת לוי, ויחי)

איתא בשם הבעל שם טוב ז"ל, על הפסוק (ישעיהו סא, י) 'שוש אשיש בה'', שיש צדיקים שיש להם שמחה, מזה שיוכלו לעשות נחת רוח לשמח הקדוש ברוך הוא. (תפארת שלמה, שבועות)

וזה הוא פירוש הפסוק (ישעיה סא, י) 'שוש אשיש בה'', כלומר שאדם שמח במה שמביא להקדוש ברוך הוא שמחה במעשיו. וזה הפירוש שוש, כלומר שאנכי שש ושמח במה שאני אשיש בה', שאני גורם שאשיש שאני מביא שמחה בהבורא ברוך הוא כביכול אני מביא שמחה. (קדושת לוי, פורים קדושה שלישיית)

שוש אשיש בה' רצה לומר, שעיקר השמחה לנו במה שמכניסין ומביאין השמחה בה' כביכול ומזה נתעורר ונשפע השמחה לנפש אדם בעמדו לפניו ובה נדע ששמחנו אותו ית'. (עבודת ישראל, ראש השנה)

ויאמר ה' אל משה כו' הנני ממטיר לכם לחם מן השמים. פירוש, "הנני" פירושו בדבר ההוה תמיד, כלומר שהשי"ת אומר מה שאתם אומרים שצריכים לפרנסה, אני תמיד בכל עת מוכן ומזומן לפרנס ולתת לכל איש מדי יום ביומו פרנסתו מהשמים, "ויצא העם ולקטו כו'", פירוש אך כשאדם הוא מחוסר הבטחון ויוצא מהגדר הנכון והראוי לבטוח בה', "ולקטו דבר יום ביומו", פירוש צריך להתחדש אליו הלקיטה מחדש, כי אם היה בוטח בלב נאמן היתה פרנסתו

"אימתי קאתי מר – כשיעשו יחודים ועליות כמוך"

בשורה טובה למנויים

הננו להודיע לקהל יראי ה' וחושבי שמו
כי יצאו לאור בעה"י
הקונטרסים דלהלן

"כתר המועדים" שוכבי"ם

"דרכי השגה ודביקות" חלק ב

הקונטרסים יישלחו א"ה בשבוע הקרוב
לבתי המנויים החודשיים

הקונטרסים יהיה ניתן להשיג בעזה"י
בחנויות הספרים המוכחות, ובארה"ב בהפצת 'שירה'

הרשמה למנויים חדשים

בעמדות נדרים פלוס או בטל 03-763-0585 – שלווחה 6152

על שם "כתר שם טוב"

פרטים נוספים בטל: 0733574400 או K3574400@gmail.com

כולל 'כתר מלכות'

בבית המדרש 'דרך אמונה' רחוב מהרי"ל 6 מודיעין עילית

בשורה טובה תדשן עצם

בשמחה רבה הננו להודיע
לכל דורשי ומבקשי העבודה
על פתיחת

סדרת שיעורים חדשה

'סידור הרש"ש - כוונת שחרית רחול'

השיעורים ימסרו על ידי

מורינו הגה"צ רבי יחיאל יהושע שיינפלד שלימ"א

בעל מחבר ספרי 'אש המועדים' 'כתר העבודה' ועוד

השיעורים נמסרים בלשון לימודים [בלשה"ק] ובבהירות רבה, מאירת עינים,
בנתינת דגש על ההוראה למעשה, בדרכי העבודה שבלב 'זו תפילה
משולבים בידיעות רבות בחדרי פנימיות התורה הראויים גם למתחילים'

השיעור מתקיים בכל יום שלישי

בבית המדרש 'דרך אמונה' רחוב מהרי"ל [ליד ת"ת 'חיי תורה']

בשעה 21:15

לשמיעת שיעורי מו"ר שליט"א במערכת "קול הלשון"

ארה"ק – 0732951429 ארה"ב – 16053136408 לונדון – 443305513021